

סד :

עין משפט
גב מצוה

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מסורת הש"ס

16 ונתפחה תרומת מיט
היה, 17 ולקמן 18: 19
20 ערך בעל, 21 וסוף
פרק 22, 23 ונתפחה
היה שלקן בקליפיהן אל
אז שלק בנים קליפות
בקליפות או קליפות כשלקן
פי 24

תורה אור השל"ב

1. זאת בת היענה הוא
דברתו ואת היענה הוא
הגין לטובה.
2. גם תנים חלוצו שר
הייקו גוריהן בת עמי
לאכור כיענים במדבר.
א"כ ד ג
3. על זאת אספדה
ואילוקה אילכה שלול
וערום אעשה מספר
כתנים ואכל כבנות
יענה: מיכה א ח
4. ורבעו שם יענים
ומלאו בתיכם אדום
ישכנו שם בנות יענה
וישירם ירקרו שם.
ישעיהו יג כא
5. התבדתי חזת השדה
תנים ובנות יענה כי
נחתי במדבר מים נדירות
כישמן להשקות עמי
בחרתי: ישעיהו מג כ

הגהות הב"ח

16 תוב ד"ה ישע"י כפי
והי אולל אדם דניס
או חגבים בין חיים בין
ומים. י"ב ע"ל חתום
ד"ה תמאי קמפלי נדף
ס"ו ע"ה: 17 ויהא
שנמלא וי' ויהא לט אט
נא אלא מחמת נשיכת
הרגול: 18 בא"י נוקח
תמקום וכריתו כי תמקום
כ"ל ויתנה כי תמקום:

הגהות מהר"ב

16 י"ה ויהא וי' פתון
ל"ה הנהא ויהא דם
אט מלא אט תמקום:

יעולי בינים. בינה טמאה שנמשכה עם הטוהרה: מוסרופ.
הטוהרין דמיא בעלמאס הוא ולא יבני טעמא באחריתא: בינים
מוורוס. שאינן של זכר ואין אפרות קלות בהם לטולס: נפש יספ
תאלס. שאינו אסטניס ואין דעמו קלה בהם תאלס ואע"פ שיבנה
עליהם הרנגולת ימים רבים: והוא
שנמלא הדם על הקשר שלה. הוא
זרע של תרגול הקשור בראש הכד
של בינה ומשם יצרת האפרות מתחלת
וכיון דעדיין הוא שם לא נמסור בשאר
הבינה הלכך אוכל השאר אבל נמלא
על חלמון שלה כולה אסורה כדמפרש
לקמן דשדא מילכל כבולה נמשפס
הקלקול כבולה: על חלבון. על הקשר
כדאמין: תלכל. לשון שיעול ורעוהא:
איפכא פני סנא קמיה דא"י. תנא
אחד היה שונה אותה לפניו איפכא לא
שנו אלף שנמלא על חלמון שלה: ואפי
הוא דפרסא הכי. כדאמין לא שנו
אלף על חלבון: כיענים. אלמא יענה
שמה ולא נת היענה: ואכל כנסוס
יענה. ולי בינים ניהו כלום יש להם
פה: וכיענה לו כו'. והכי משמע כלכל
העשו על בני יענה: סכדני וגו'.
ואי בינים מאי כבוד דעמי למענד:
תתמי

לרבות אפרוחים שלא נפתחו עיניהם
אמר רבנן וקרא אסמכתא בעלמא תנו רבנן
16 גיעולי ביצים מותרות ביצים מותרות
נפש יפה תאלכל ונמצא עליה קורט רבי
זורק את הדם ואוכל את השאר אלא רבי
ירמיה והוא שנמצא על קשר אשר תני
דוסתאי אבוה דר' אפטוריקי לא שנו אלא
שנמצא על חלבון שלה אבל נמצא על
חלמון שלה אפי' ביצה אסורה מאי טעמא
דשדא תכלא בכולה א"ל רב גביהה מבי
כתיל לרב אשי איפכא תני תנא קמיה דאביי
ואביי הוא דתרצה ניהליה הכי אמר חזקיה
'מנין לביצה טמאה שהיא אסורה מן התורה
שנאמר ואת בת היענה וכי בת יש לה
ליענה אלא איזו זו ביצה טמאה ולדמא היינו
שמייירו לא סלקא דעתך דרתבי יבת יעני
לאכור כיענים במדבר ולא והא כתיב יאעשה
מוסד כתנים ואכל כבנות יענה כיענה זו
שמתאבלת על בניה והא כתיב ושכנו שם
ששוכנת עם בניה והכתיב תכבדני חית
השדה תנים ובנות יענה ואי
סלקא דעתך ביצה ביצה בת מימר שירה
היא אלא כתיב היענה וכתבי
בת היענה ושאיני הכא דפסק ספרא
לשתי תיבות ומרפסיק להו ספרא
בתריה

שמתאבלת על בניה והא כתיב ושכנו שם
ששוכנת עם בניה והכתיב תכבדני חית
השדה תנים ובנות יענה ואי
סלקא דעתך ביצה ביצה בת מימר שירה
היא אלא כתיב היענה וכתבי
בת היענה ושאיני הכא דפסק ספרא
לשתי תיבות ומרפסיק להו ספרא
בתריה

דעוף מעוף ילפינן אע"פ זה מין הימר אבל בינת השך אדרבה
מסתברא דילפינן טמואה כדדשינן פרק העור והרוטב ולקמן קמי:
לטומאה בעינן ריקוס כדכתיב השך מה שך ריקס אף בינת שך
שריקס ושפיר ילפינן איסור טמואה כיון דאשכחן במסכת מעילה

לרבות אפרוחים שלא נפתחו עיניהם
אמר רבנן וקרא אסמכתא בעלמא תנו רבנן
16 גיעולי ביצים מותרות ביצים מותרות
נפש יפה תאלכל ונמצא עליה קורט רבי
זורק את הדם ואוכל את השאר אלא רבי
ירמיה והוא שנמצא על קשר אשר תני
דוסתאי אבוה דר' אפטוריקי לא שנו אלא
שנמצא על חלבון שלה אבל נמצא על
חלמון שלה אפי' ביצה אסורה מאי טעמא
דשדא תכלא בכולה א"ל רב גביהה מבי
כתיל לרב אשי איפכא תני תנא קמיה דאביי
ואביי הוא דתרצה ניהליה הכי אמר חזקיה
'מנין לביצה טמאה שהיא אסורה מן התורה
שנאמר ואת בת היענה וכי בת יש לה
ליענה אלא איזו זו ביצה טמאה ולדמא היינו
שמייירו לא סלקא דעתך דרתבי יבת יעני
לאכור כיענים במדבר ולא והא כתיב יאעשה
מוסד כתנים ואכל כבנות יענה כיענה זו
שמתאבלת על בניה והא כתיב ושכנו שם
ששוכנת עם בניה והכתיב תכבדני חית
השדה תנים ובנות יענה ואי
סלקא דעתך ביצה ביצה בת מימר שירה
היא אלא כתיב היענה וכתבי
בת היענה ושאיני הכא דפסק ספרא
לשתי תיבות ומרפסיק להו ספרא
בתריה

דעוף מעוף ילפינן אע"פ זה מין הימר אבל בינת השך אדרבה
מסתברא דילפינן טמואה כדדשינן פרק העור והרוטב ולקמן קמי:
לטומאה בעינן ריקוס כדכתיב השך מה שך ריקס אף בינת שך
שריקס ושפיר ילפינן איסור טמואה כיון דאשכחן במסכת מעילה

רסו א מ"י פ"ג מהלכות
מ"ה הלכה י' סג
למין קלג טושי"ט י"ד
סמון פי טעף ה ופי טו
טעף ג:
רסח ב מ"י פ"ג סג טס
טושי"ט י"ד פי טו
פ"ה:
רסג ג מ"י טס הלכה ט
סג טס טושי"ט
י"ד פי טו טעף ג:
ער ד ה טו טושי"ט
טס טעף ג:
רעא י מ"י טס הלכה ב:

שיטה מקובצת

16 שהאפרות נוצר ממנו
הוא דשירי במסכת
כריתות: 17 ואתו דם אטו
בא ליצירת האפרות אלא
מחמת נשיכת הרנגול
התרגול והוא:

רבינו גרשום

בעלמא: גיעולי ביצים
מאכל שנמשלו בו ביצים
טמאין. ביצים המותרות
קורדין והוא שנמצא דם
על קשר שלו כלומר מה
שאני א זורק את הדם
ואוכל את השאר שנמצא
דם על קשר שלו. כדדשינן
תיכילא כבולה. כלומר כור
מפחד הדם על כל הביצה
טולה דמי כמו שיש בו
אפרות: א"ל תנא איפכא
תנא קמיה דאביי כלומר
הכי תנא קמיה לא שנו
אלא שנמצא דם על חלמון
שלו אבל נמצא דם על
חלבון שלו אסור ואפי'
תירצה הכי: ל"ד ס"ד דרבי
כיענים מספר. כלומר
ודאי לית טמא בת יענה
דקא חוין רתבי יענים
ולא כתב בת: